

И поред медијских хвалоспева, чак и леговања лепшег дела породице Тадић на Брионима о трошку хрватске владе, нема изгледа за реалним побољшањем односа две мале европске државе који би пружили истинску шансу демократији. Нема наговештаја о потпуном враћању грађанских права Србима, повратку више стотина хиљада српских избеглица у своје вековне домове, запослењу, враћању станарских права, исплатама заосталих пензија, ратној одштети, обележавању стратишта, сигурности за СПЦ.

Без тих основних демократских и грађанских принципа којима се руководи и ЕУ, нема реалних шанси за помирење и квалитетан суживот.

Владајуће политичке елите обе државе, добрано под скутовима и диригентском палицом Брисела и Вашингтона, воде рачуна да речју, гестом или мимиком не искоче из утврђених патерни. Или, да се не огреше о домаће тајкуне који их финансирају.

И најмањи отклон, несташнија патриотска мисао која се, истина ретко отме, стигматизује их као анти-Европљане .

За народ, пук, не хају ни једни ни други.

Одговор би могао да се нађе (а нема га) у истинској вољи и одлучности интелектуалне и политичке елите обе државе да се кроз заједничко, научно истраживање, верификују подаци и чињенице о страдању и Срба и Хрвата током Првог светског рата, у К&К царевини, геноциду над православним Србима на територији НДХ (Хрватска, БиХ, Срем), комунистичкој одмазди после рата и несрећној атомизацији Балкана крајем XX века.

Хрватска држава и да жели, још дуго неће моћи да се избори с малограђанштином – продавачице које немају "хлеба", већ само "круха". Истини на вољу, ни не очекује се од неке "шјоре у бутиги" да се бави семантиком и да зна да се у Србији и данас у селима, као архаизам, још говори за сиромаше да немају "ни ру'(х)а ни кру'(х)а".

Нити са бар(а)бама који би да мотком отерају Србе из Далмације о чему су и загребачка и београдска штампа нашироко писале прошлог и свих претходних лета.

Као да Срби нису настањивали Далмацију вековима и уткали своја дела и животе у њену историју и културу.

Нису проблем мање образовани људи који се поводе за Томпсоновим усташтвом. Да је дотични Перковић (може да буде и српско презиме) само једном отпевао "одвратну кољачку песму" [\[1\]](#) о Јасеновцу, клању, "српским главама које Неретва носи у море", нигде у нормалном, цивилизованом свету, не би отпевао ни један глас, а камо ли окупљао педесет хиљада људи на Тргу Бана Јелачића у Загребу, родним Чавоглавама или Сплиту.

Није познато којим је статистичким методама новинар Бутковић утврдио да Томпсонови слушаоци нису усташке провенијенције већ само поштоваоци "релативно талентираног фолк-рок извођача с бунтовничко-националном ауреолом." [\[2\]](#)

Јасно је, како истиче новинар Јутарњег листа Д.Б. „да је Томпсон само "споредан играч" [\[3\]](#) или "корисна будала" (прим.аут.)

"Прворазредни проблем јесу структуре које подржавају Томпсона, од разних неовисних интелектуалаца и неуспјешних политичара, који су испали из свих синекурских комбинација СДП-а и ХДЗ-а, па сада траже трећи, десни пут, преко Католичке цркве, чији поједини достојанственици годинама увјеравају јавност како Марко Перковић Томпсон заправо шири љубав и домољубље, па до појединих медија, укључујући и ХТВ, који Томпсонове концерте уредно емитирају у приме тиме'у.

Ове се године, у Чавоглавама, зорније него икада, показало да случај Томпсон, политички гледајући, не служи баш ничему другом него обнови усташких сентимената, а сви они који су укључени у Томпсонов пројект на себе преузимају кривњу за јачање филоушаштва.” [\[4\]](#)

Посебно забрињавају, додали бисмо, подршка Томпсону и цинична изјава др Ива Банца, бившег председника ХХО на ХТВ-у о ”кредитима Народне банке Југославије који су давани како би Срби (а не и Хрвати, Муслимани, Македонци, Словенци и други) изградили викендице по Далмацији!?

Ова нетачна и неумесна изјава испушта из вида, између осталог, да је уз грађење викендица изграђена и инфраструктура, те да су грађани сиромашних далматинских села и градова били пресрећни да им стигну водовод и канализација, струја, телекомуникације, чиме су остварени услови за развој туризма. Као и да су викендаши свих фела, неколико деценија, сложено с мештанима градили лепшу и савременију Далмацију ,отварајући радна места за мештане .

Или се др Банац не сећа сиромаштва Далмације пре туристичког бума!?

Циничност се огледа у чињеници да су те, како их Банац зове “српске викендице”, током “Домовинског рата” паљене, пљачкане, отимане. Ни после толико година многи Срби, данас и грађани Канаде или САД, не могу и поред уредних документа, да иселе “бранитеље” те уђу у свој посед. Многима се, пак,не дозвољава да своје викендице обнове.

Колико фрапира чињеница да је на челу Хрватског хелсиншког одбора човек који подржава Томпсона и фило-ушаштво, исто толико невероватно је да се ни један европски огранак Хелсиншког одбора није огласио по том питању.

Да ли то ћутање Хелсиншких одбора значи одобравање оваквих анти-европских ставова?

Данас, након обављене функције католичког окупљања у Међугорју над најужаснијим стратиштима српског народа, Ватикан се одриче Међугорја, визија Госпе и корупционашког скандала везаног за локалног свештеника који се одавно расчинио и оженио.

Данас, Хрватској не одговара ни најмања реминисценција на усташтво које је послужило ХДЗ-у да дође на власт, те се затиру трагови страдања Срба, не обнављају споменици историје, СПЦ и културе, што је у супротности с Европском Повељом о људским правима.

Свако повезивање с усташтвом неминовно прави паралелу с Туђмановим изјавама и методама које дезавуишу целокупну новију хрватску историју.

Наравно, политичари и Каптол нерадо се одричу могућности медијске “промицбе” поготову тако симплифицираних домољубних и анти-српских порука које Томпсон “креира”.

А такву мега-звезду примио је лично Папа прошле године (пре Месића и Тадића).

Како је Ватикан више но озбиљна институција, Томпсонова посета не може да буде посматрана као протоколарни пропуст или пука случајност.

И како очекивати од ХХО да критикује римског Папу и његовог драгог госта који пева кољачке песме?

Ватикан, тачније Папа Паћели, нису се прославили именовањем војводе од Сполета за Краља НДХ (1941.-1943.) Томислава II [\[5\]](#), краља Хрватске, принца од Босне и Херцеговине, војводе од Далмације, Тузле и Книна, војводе од Сполета и од Аосте.

Папин драги гост

Пише: Данка Којадиновић
среда, 15 септембар 2010 11:07

За окупљање верне пастве, како су прави принчеви у Хрватској дефицитарни, довољна је и рустикална персона, некакав фолк-маг, попут Томпсона да од заборава очува све злочине “Максових(Лубурића) кољача” .

То је и порука Србима да им нема повратка у Хрватску, јер ни Европа ни Ватикан то не желе.

Како је у Србији све могуће, не би било изненађења да у “духу екуменизма” позовемо Томпсона да гостује у Србији.

Добили бисмо плус у Ватикану и још ко зна коју глупаву насловну страну.

[1] “Разоткривање у Чавоглавама“ Давор Бутковић, 8. ВИИИ 2010. www.jutarnji.hr

[2] Исто

[3] Исто

[4] Исто

[5] http://sh.wikipedia.org/wiki/Tomislav_II.